

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118350066
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6118350066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu DPD SK s.r.o., so sídlom Trňanská 6, 960 01 Zvolen, IČO: 46 489 592, zast. Advokátska kancelária GABE - BB, s. r. o., so sídlom Profesora Sáru 3873/44, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 855 936 proti žalovanému ODservices, s. r. o., so sídlom Miletičova 591/63, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 043 625, zast. JUDr. Milan Švec, advokát, so sídlom Hadriánova 1, 851 10 Bratislava - mestská časť Petržalka o žalobe žalovaného na obnovu konania, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/132/2018-215 zo dňa 12. decembra 2019 takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/132/2018-215 zo dňa 12. decembra 2019 v prvej výrokovej vete mení tak, že žalobu žalovaného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up 232/2018 odmieta.

II. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 63Cb/132/2018-215 zo dňa 12. decembra 2019 v druhej výrokovej vete mení tak, že návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up 232/2018 zo dňa 19.04.2018 zamieťa.

III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný sa žalobu doručenu okresnému súdu dňa 17.10.2018 domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up 232/2018 z dôvodov podľa § 397 CSP pod písm. a), b), c) CSP. Žalobu odôvodnil tým, že v upomínacom konaní sp. zn. 33Up 232/2018 bol dňa 19. 04. 2018 vydaný platobný rozkaz, ktorý súd doručoval do elektronickej schránky žalovaného dňom 30.04.2018. Žalovaný tvrdil, že o existencii elektronickej schránky právnickej osoby nemal vedomosť, preto sa s obsahom platobného rozkazu nemohol oboznámiť a ani nemohol podať odpor proti nemu bez svojej viny. Z dôvodov podľa ust. § 397 písm. a), b) CSP žalovaný nemohol v danom konaní podať žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, keďže o predmetnom súdnom konaní nemal vedomosť. Nemohol ani predpokladať, že k súdному konaniu dôjde, keďže neevidoval žiadne záväzky voči žalobcovi a so žalobcom nebol nikdy v žiadnom zmluvnom vzťahu. Až do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie dňa 24. 09. 2018, sp. zn. 327EX 357/18, vedenej na Exekútorskom úrade Bratislava, súdnym exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom, nemal žalovaný o žalobcovi a o jeho údajnej pohľadávke vo výške 6.097,05 Eur žiadnu vedomosť. Poukázal, že zasielateľskú zmluvu, ktorá bola predložená ako dôkaz žalobcom v upomínacom konaní, žalovaný nikdy nevidel, nikdy ju nepodpísal, kontaktnú osobu uvedenú na zmluve nepozná, rovnako mu nie známy ani e-mail, ani uvedené bankové spojenie. Mal za to, že bol na ňom spáchaný prečin

podvodu a bola mu spôsobená škoda vo výške istiny, príslušenstva a trov, ktoré vznikli v upomínacom a exekučnom konaní. Z tohto dôvodu podal trestné oznámenie ako aj návrh na zastavenie exekúcie.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že včasnosť podania žaloby na obnovu konania odôvodňoval žalovaný v žalobe tým, že o dôvode obnovy konania sa dozvedel v deň, keď otvoril elektronickú schránku, t. j. 24.09.2018, v ktorej našiel platobný rozkaz, návrh na jeho vydanie s prílohami a upovedomenie o začatí exekučného konania. Do uvedenej schránky sa žalovaný prvýkrát prihlásil v tento deň a dovtedy o jej existencii nemal vedomosť. Žalovaný navrhol aj odklad vykonateľnosti uvedeného platobného rozkazu a po povolení obnovy konania žiadal žalobu zamietnuť.

3. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný spolu s podaním zo dňa 25.02.2019 priložil fotografiu obrazovky elektronickej schránky žalovaného po jej otvorení, ktorá obsahovala 7 správ a z nich vyplýva, že dňa 24.09.2018 bolo žalovanému doručené upovedomenie o začatí exekúcie, doručienka k platobnému rozkazu a doručienka k doložke o právoplatnosti nebola prevzatá. Z predloženej histórie prihlásení žalovaného do elektronickej schránky malo vyplývať, že žalovaný sa do nej prihlásil dňa 24.09.2018

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný na pojednávaní pred okresným súdom poukázal na to, že konateľ žalovaného pôsobil aj ako fyzická osoba podnikateľ v období od roku 2015 do začiatku roka 2019. Zároveň si zriadil ako fyzická osoba aj súkromnú elektronickú schránku, kde predpokladal, že mu budú zasielané všetky písomnosti od príslušných orgánov, teda aj ako konateľovi právnickej osoby žalovaného. Do uvedenej schránky však platobný rozkaz nedošiel. Až na základe komunikácie s exekútorom následne upgradoval stránku www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>> a po tejto aktualizácii našiel aj elektronickú schránku právnickej osoby. Prvýkrát ním bola schránka otvorená až dňa 24.09.2018 a dovtedy sa mu predmetná schránka právnickej osoby a doručovaná pošta na ňu po prihlásení jeho osoby do súkromne zriadenej elektronickej schránky nezobrazovala. Podľa žalovaného až odo dňa 24.09.2018 mohol uplatňovať dôvody pre obnovu konania.

5. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca v konaní namietal nedodržanie zákonnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania, z ktorého dôvodu žiadal žalobu odmietnuť, resp. zamietnuť. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že o dôvode obnovy sa dozvedel dňa 24. 09. 2018, kedy podľa jeho tvrdenia skutočne našiel vo svojej elektronickej schránke právnickej osoby platobný rozkaz. Preukázanie zachovania lehoty možno preukázať buď okamihom od kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odkedy mohol žalovaný takýto dôvod uplatniť. Okamih, odkedy mohol dôvod obnovy konania uplatniť žalovaný neuviedol. Podľa § 403 CSP je reálny dátum nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania bez právneho významu pre účely počítania lehoty včasnosti podania žaloby na obnovu konania, pretože lehota nezačína plynúť reálnym nadobudnutím vedomosti o dôvode obnovy konania, ale od okamihu, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania.

6. Podľa žalobcu bol platobný rozkaz podľa listinných dôkazov doručovaný do elektronickej schránky žalovaného zo strany súdu dňa 30. 04. 2018 a na základe fikcie doručenia bol žalovanému doručený dňa 16. 05. 2018, odkedy mu začala plynúť lehota na podanie odporu. Podľa žalobcu najneskôr dňa 16. 05. 2018 sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to bez ohľadu na to, či platobný rozkaz mu bol doručený reálnym prevzatím alebo doručený na základe fikcie doručenia. Jedná sa o deň, kedy si mohol platobný rozkaz žalovaný prevziať v elektronickej schránke (v čom mu žiadna prekážka nebránila), pričom k uvedenému nedošlo výlučne z dôvodu procesného zavinenia žalovaného, ktorý si podľa jeho vlastného tvrdenia platobný rozkaz neprevzal z dôvodu, že nemal vedomosť o elektronickej schránke právnickej osoby. V prípade doručovania akejkoľvek písomnosti zo strany orgánu verejnej moci právnickej osobe podľa Zákona č. 305/2013 Z. z., je takéto doručovanie realizované elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky právnickej osoby a ide o jediný záväzný spôsob doručovania. Tvrdenie žalovaného, že o elektronickej schránke žalovaného nemal vedomosť je právne bez významu, nakoľko neznalosť zákona neospravedľuje. Žalovaný neuviedol žiadne relevantné tvrdenia, ktorými by preukazoval, že k neprevzatiu platobného rozkazu došlo bez jeho viny, preto nie je daný dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP. Podľa žalobcu subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania žalovanému uplynula dňa 16. 08. 2018, avšak žalobu podal až dňa 17. 10. 2018, t. j. po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty. Podľa žalobcu bola žaloba podaná oneskorene a súd mal žalobu odmietnuť podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP.

7. Žalobca v priebehu konania tvrdil, že nie je naplnený dôvod na obnovu konania ani podľa § 397 písm. c) CSP, keďže žalobca netvrdí a ani nepreukazuje, že by osoba uvedená v citovanom ustanovení bola právoplatne odsúdená za akýkoľvek trestný čin. Až právoplatnosťou odsudzujúceho rozsudku je splnená podmienka aplikácia uvedeného ustanovenia CSP. Pokiaľ žalovaný namietal nepodpísanie zasielateľskej zmluvy, tieto skutkové tvrdenia neboli uvedené v pôvodnom konaní, keďže nebol podaný odpor proti vydanému platobnému rozkazu z dôvodu procesného zavinenia žalovaného. Žalovaný v pôvodnom konaní nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, ktoré z objektívnych dôvodov nebolo možné vykonať, a preto nie je daný dôvod ani na obnovu konania podľa § 397 písm. b) CSP. Poukázal tiež na to, že žalovaný podal návrh na zastavenie exekúcie, čoho dôsledkom je podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku odkladný účinok tohto návrhu a návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti rozhodnutia nie je odôvodnený.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky prípustnosti obnovy konania, t.j. žaloba bola podaná oprávnenou osobou, jedná sa o prípustný predmet obnovy konania, prípustný dôvod obnovy konania a bola dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania.

9. Okresný súd zameral dokazovanie ohľadne včasnosti podania žaloby žalovaným na obnovu predmetného konania.

10. Poukázal na ust. § 12 ods. 4, § 13, § 22a) zák.č. 305/2013 Z.z., ako aj na jeho čl. 12. Konštatoval, že osobou oprávnenou na prístup a disponovanie s elektronickou schránkou pri právnickej osobe je právnická osoba, ktorej bola elektronická schránka zriadená, jej štatutárny orgán alebo člen jej štatutárneho orgánu. Uviedol, že upomínací súd doručoval platobný rozkaz do elektronickej schránky právnickej osoby v zmysle § 29 a nasl. zák.č. 305/2013 Z.z. (ďalej Zákon o e-governmente). Odkázal na znenie § 32 ods. 4 cit. zákona o doručovaní zásielok do vlastných rúk pri elektronickej doručovaní, kedy je prijímateľ povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručky a potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronická úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia. Odkázal aj na § 32 ods. 5 písm. b) Zákona o e-governmente upravujúci okamih doručenia zásielky určenej do vlastných rúk pri doručovaní do elektronickej schránky adresáta. Dospel k záveru, že v danom prípade bol platobný rozkaz žalovanému doručený márnym uplynutím úložnej lehoty, aj keď sa žalovaný ako adresát o tom nedozvedel a márnym uplynutím lehoty na podanie odporu sa stal platobný rozkaz vydaný upomínacím súdom právoplatný a vykonateľný.

11. Súd prvej inštancie konštatoval, že k doručovaniu platobného rozkazu do vlastných rúk žalovanému došlo dňom 30.04.2018 a právoplatnosť nadobudol dňom 16.05.2018. Týmto dňom začala plynúť žalovanému 3-ročná objektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania. V rámci tejto objektívnej lehoty plynie aj subjektívna lehota, ktorá je v trvaní 3 mesiacov odvtedy ako sa ten, kto podáva žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť. Poukázal na to, že súkromnú elektronickú schránku mal konateľ žalovaného zriadenú na fyzickú osobu I. H., keďže v čase, keď vznikla spoločnosť žalovaného, elektronické schránky neboli povinné. Poukázal aj na to, že pri právnických osobách zapísaných v obchodnom registri je elektronická úradná schránka automaticky a povinne aktivovaná na elektronické doručovanie od 01.07.2017. Aktivácia tejto schránky však môže nastať aj skôr, a to prvým prístupom do elektronickej schránky, inak 10 dní od úkonu správcu modulu elektronickej schránok. Povinné používanie elektronickej schránky sa vzťahuje len na komunikáciu orgánov verejnej moci smerovanej ku všetkým ostatným právnickým osobám a elektronická komunikácia v opačnom smere nie je povinná. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že úrady musia komunikovať s firmami výhradne elektronicke a posilať im rozhodnutia cez elektronické úradné schránky. Elektronická komunikácia v opačnom smere nie je povinná. Okresný súd konštatoval, že v prípade právnických osôb disponujú prístupom do elektronickej schránky štatutárni zástupcovia, t.j. konatelia, členovia predstavenstva a podobne. Firemná elektronická schránka a súkromná elektronická schránka občana sú dve rozdielne elektronické schránky. Spoločné pre ne je to, že do jednej aj do druhej vstupuje tá istá osoba - občan, ktorý je zároveň konateľom firmy. Elektronická správa doručovaná do vlastných rúk sa považuje za doručenie vtedy, keď adresát potvrdí elektronickú doručku. Platí však aj fikcia doručenia, keď sa aj neprečítaná elektronická správa určená do vlastných rúk považuje za doručenie uplynutím 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni prijatia elektronickej úradnej správy v elektronickej schránke tak, ako to bolo aj v tomto prípade.

12. Podľa okresného súdu žalovaný tvrdil, že o existencii elektronickej schránky právnickej osoby nevedel, keďže mal zriadenú elektronickej schránku pre fyzickú osobu I. H., cez ktorú vstupoval do súkromnej elektronickej schránky fyzickej osoby. Mal za to, že sa v nej majú zobrazovať všetky správy doručované orgánmi verejnej moci bez ohľadu na to, či sa jedná o fyzickú osobu, občana, podnikateľa alebo štatutára právnickej osoby. Podľa okresného súdu z tohto dôvodu nezistil, že do elektronickej schránky právnickej osoby okresný súd doručoval platobný rozkaz, ktorý sa stal následne právoplatným v dôsledku márneho uplynutia lehoty na podanie odporu. Okresný súd konštatoval, že do súkromnej elektronickej schránky fyzickej osoby pravidelne nahliadal, pričom o doručení platobného rozkazu sa z nej nedozvedel. To zistil až potom, keď mu banka zablokovala účet z dôvodu vedeného exekučného konania voči žalovanému, na základe čoho sa kontaktoval s exekútorom ktorý viedol exekúciu a tento ho inštruoval o tom, že je potrebné upgradnúť stránku www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>, pričom po aktualizácii sa mu následne objavila aj elektronickej schránka právnickej osoby. Až dňa 24.09.2018 sa z nej dozvedel o doručení platobného rozkazu, ako aj o upovedomení o exekúcii. Týmto dňom podľa žalovaného sa prvýkrát mohol dozvedieť o dôvode obnovy a tento dátum je dňom, kedy tento dôvod mohol uplatniť. Okresný súd odkázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 285/15 zo dňa 10.06.2015, podľa ktorého podstatou subjektívnosti lehoty je, že sa začiatok jej plynutia odvodzuje od subjektívneho momentu, t.j. od momentu kedy subjekt, na ktorý sa právna norma viaže, subjektívne vnímal určitú skutočnosť vonkajšieho sveta. Okresný súd preto dospel k záveru, že deň 24.09.2018 bol deň, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy a zároveň kedy ho mohol uplatniť podaním žaloby na obnovu konania (bod 14, str. 10, jedenásty riadok odspodu napadnutého rozhodnutia).

13. Podľa súdu prvej inštancie subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania začala plynúť žalovanému dňa 24.09.2018 a nie dňa 16.05.2018, ako to tvrdil žalobca. Zdôraznil pritom, že elektronickej schránka žalovaného ako právnickej osoby bola zriadená a aktivovaná priamo zo zákona, konateľ žalovaného nemusel urobiť žiaden úkon na jej zriadenie a aktivovanie a nemusel sa do nej ani prihlásiť. Len potvrdením doručenia sa sprístupní subjektu obsah elektronickej správy a teda len otvorením elektronickej schránky právnickej osoby žalovaným dňa 24.09.2018 sa mohol žalovaný oboznámiť s jej obsahom, t.j. s platobným rozkazom, žalobou a s prílohami. Podľa okresného súdu z notifikácie o doručení platobného rozkazu a doložky právoplatnosti a vykonateľnosti je zrejme, že táto zásielka žalovaným nebola prevzatá (dňa 30.04.2018 a dňa 23.08.2018). Okresný súd sa preto stotožnil s okamihom, odkedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odkedy mohol dôvod obnovy uplatniť s tvrdeniami žalovaného, a to dňom 24.09.2018. Keďže žalobu podal žalovaný dňa 17.10.2019 (správne malo byť uvedené 2018), žaloba bola podaná včas.

14. Námietku žalobcu o nedodržaní subjektívnej lehoty nepovažoval okresný súd za dôvodnú aj preto, že návod na prihlásenie na Ústredný portál verejnej správy a do elektronickej schránky (ďalej „Návod“) predložil žalobca s aktualizáciou ku dňu 25.03.2019, pričom platobný rozkaz bol vydaný už dňa 19.04.2018 a z Návodu je zrejme, že sa jedná už o jeho štvrtú verziu. Súdu nebola známa a ani predložená verzia platná v čase vydania platobného rozkazu, z ktorej by bolo zrejme, že pri dodržaní návodu na prihlásenie sa na Ústredný portál verejnej správy a do elektronickej schránky žalovaného v tomto čase, bola po vložení občianskeho preukazu s elektronickej čipom a zadaní BOK kódu zobrazená stránka s ponukou výberu subjektu na zastupovanie. Poukázal na tvrdenie žalovaného, že v čase využívania súkromnej elektronickej schránky fyzickou osobou I. H. mu ponuka výberu subjektu na zastupovanie nebola zobrazená. Táto sa zobrazila až po inštruovaní exekútorom JUDr. Ivanom Nestorom a po zistení dôvodu začatého exekučného konania voči žalovanému, kedy bolo potrebné pre sprístupnenie upgradnúť stránku www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>.

15. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že bola splnená aj ďalšia podmienka prípustnosti obnovy konania, a to prípustný predmet obnovy konania a prípustný dôvod obnovy konania. Podľa okresného súdu bol daný dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, keďže žalovaný skutkové okolnosti (neexistencia zmluvného vzťahu medzi stranami sporu, neuzavretie zasielateľskej zmluvy, nesplnomocnenie inej osoby na uzavretie zasielateľskej zmluvy, kontaktná osoba Y. V. neznáma pre žalovaného) nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, keďže o existencii elektronickej schránky právnickej osoby nemal vedomosť a predpokladal, že všetky správy sa mu budú zobrazovať v elektronickej schránke fyzickej osoby, ktorú mal zriadenú a ktorú kontroloval. Pretože žalovaný sa dozvedel o obsahu doručenej zásielky súdu doručovanej dňa 30.04.2018 až dňa 24.09.2018, potom žalovaný bez svojej viny nemohol v pôvodnom konaní uviesť skutočnosti o neexistencii zmluvného

vzťahu medzi stranami sporu, ako aj to, že poskytnuté služby si neobjednal, neprijal ich a neevidoval voči žalobcovi žiadne záväzky.

16. Súd prvej inštancie nemal preukázaný dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP, pretože žalovaný sa pôvodného konania nezúčastnil a nenavrhol v konaní dôkazy, ktoré nebolo možné vykonať z dôvodu existencie objektívnych prekážok.

17. Súd prvej inštancie nezistil ani dôvod obnovy podľa § 397 písm. c) CSP, pretože žalovaný tento dôvod obnovy konania žiadnym právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu nepreukázal, t.j. že by došlo k spáchaniu akéhokoľvek trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní.

18. Vzhľadom na pravdepodobnosť záveru, že povolená obnova konania a nové prejednanie veci môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie, považoval okresný súd táto skutočnosť podľa § 412 ods. 1 CSP za dôvod hodný osobitného zreteľa na povolenie odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, keďže žalovaný má v dôsledku vedenej exekúcie zablokovaný účet ohľadne čiastky 10.000,- Eur.

19. Proti uvedenému rozhodnutiu podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP.

20. V odvolaní sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že dôvod na obnovu konania podľa § 397 písm. b) a c) CSP daný nie je.

21. So záverom súdu prvej inštancie o existencii dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP sa žalobca s okresným súdom nestotožnil. Podľa neho podmienky obnovy konania dané nie sú najmä z dôvodu nepodania žaloby na obnovu konania v subjektívnej zákonom stanovenej lehote. Poukázal na to, že v zmysle § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote 3 mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o dôvode obnovy alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť. Zopakoval, že v prípade dôvodov obnovy konania podľa § 397 písm. a), b), c) CSP začína plynúť subjektívna lehota buď od okamihu, od kedy sa mohol dozvedieť subjekt o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, keď mohol takýto dôvod obnovy uplatniť. Uviedol, že v prípade dôvodov podľa § 397 písm. a) CSP začína 3-mesačná subjektívna lehota plynúť odkedy sa subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Pri tomto dôvode obnovy konania nezačína plynúť lehota od okamihu, kedy mohol subjekt dôvod obnovy konania uplatniť. V prípade dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP začína 3-mesačná subjektívna lehota plynúť odkedy subjekt mohol dôvod obnovy uplatniť, t. j. keď reálne je možné vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. V tomto prípade nezačína plynúť lehota od okamihu, kedy sa subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, pretože o dôkazoch má subjekt vedomosť už od pôvodného konania a pre začiatok plynutia lehoty na podanie žaloby o obnovu konania je významný okamih, kedy je možné dôvod obnovy uplatniť, t. j. kedy je možné objektívne dôkaz vykonať. V tejto súvislosti odkázal vo vzťahu k začatiu plynutia 3-mesačnej lehoty na komentár k Občianskému súdnému rádu II., C.H. Beck, 2009, I. vydání, str. 1833.

22. Podľa žalobcu v prípade dôvodu obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, ktorý podľa okresného súdu bol dôvodom pre povolenie obnovy konania, subjektívna lehota na podanie žaloby o obnovu konania začala plynúť výlučne od okamihu, kedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania mohol dozvedieť o obnove konania. Akékoľvek iné stanovenie začatia plynutia lehoty na podanie žaloby o obnovu konania tak nie je správne, a je v rozpore s § 403 ods. 1 CSP. Odkazom na str. 10 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že súd prvej inštancie určil počiatok plynutia subjektívnej lehoty odo dňa, keď sa subjekt dozvedel o obnove konania a kedy ho mohol uplatniť a tento dátum určil dňom 24.09.2018. Takýto záver považuje žalobca za nesprávny a v rozpore s CSP, pretože subjektívna lehota neplynie odo dňa, kedy sa subjekt dozvedel o dôvode obnovy, ale odo dňa, kedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy, pričom počiatok lehoty, od kedy subjekt mohol dôvod uplatniť sa nevzťahuje na dôvod obnovy podľa § 397 písm. a) CSP, ktorý sa uplatňuje pri dôvode obnovy podľa § 397 písm. b) CSP.

23. Žalobca zdôraznil, že na rozdiel od úpravy obnovy konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorej sa subjektívna 3-mesačná lehota počítala od reálneho nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania („od času, keď ten, kto obnovu konania navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy konania“ - § 230 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), je lehota na podanie žaloby na obnovu konania podľa

Civilného sporového poriadku uvedená odlišne a v § 403 ods. 1 CSP je reálny dátum nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania právne bez významu na účely počítania lehôt pre určenie včasnosti podania žaloby, pretože lehota nezačína plynúť reálnym nadobudnutím vedomosti o dôvode obnovy konania, ale od okamihu, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Pokiaľ súd prvej inštancie odkazoval na nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 285/2015, tento podľa žalobcu nie je aplikovateľný, keďže tento posudzoval subjektívnu premlčaciu lehotu na obnovu konania podľa Občianskeho súdneho poriadku, ktorý viaže plynutie lehoty od okamihu, kedy sa subjekt reálne dozvedel o dôvode obnovy konania, pričom podľa CSP je pre začiatok plynutia lehoty podstatný okamih, keď sa subjekt mohol dozvedieť o obnove konania. Podľa žalobcu v zmysle platnej právnej úpravy CSP začína plynúť subjektívna lehota už okamihom, kedy sa subjekt mohol dozvedieť o obnove konania. Teda aj za situácie, kedy sa o ňom reálne nedozvedel, hoci sa objektívne dozvedieť mohol. Pokiaľ preto súd prvej inštancie posudzoval začatie plynutia lehoty odo dňa, keď sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy konania, t. j. podľa tvrdenia žalovaného od 24.09.2018, kedy prvýkrát vošiel do elektronickej schránky žalovaného, ide o nesprávne právne posúdenie veci v rozpore s § 403 ods. 1 CSP.

24. V konaní bolo nepochybné, že platobný rozkaz bol žalovanému odoslaný do elektronickej schránky dňa 30.04.2018 a tento mu bol doručený dňa 16.05.2018 fikciou doručenia. Znamená to, že najneskôr dňa 16.05.2018 sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to bez ohľadu na to, či platobný rozkaz mu bol doručený reálnym prevzatím, t. j. potvrdením doručenia alebo na základe fikcie doručenia. Podľa žalobcu je nepochybné, že o dôvode obnovy konania sa žalovaný mohol dozvedieť najneskôr dňa 16.05.2018 ak by si platobný rozkaz prevzal v elektronickej schránke v čom mu žiadna prekážka nebránila. K uvedenému nedošlo výlučne z dôvodu zavinenia žalovaného, ktorý si podľa jeho vlastného tvrdenia platobný rozkaz neprevzal, pretože nemal vedomosť o elektronickej schránke. Je pritom nepochybné, že doručovanie realizované elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky právnickej osoby predstavuje jediný záväzný spôsob doručovania, a preto tvrdenie žalovaného, že o svojej elektronickej schránke nemal vedomosť je právne bez významu vzhľadom na zásadu „neznalosť zákona neospravedlňuje“.

25. Podľa žalobcu platí aj fikcia doručenia, keď sa aj neprečítaná elektronická správa určená do vlastných rúk považuje za doručenie uplynutím 15.-teho odo dňa nasledujúceho po dni prijatia elektronickej úradnej správy v elektronickej schránke tak, ako sa to stalo v danom prípade. Okresný súd však podľa žalobcu z uvedených účinkov doručenia nevyvodil žiadne právne závery.

26. Žalobca odkázal aj na závery Krajského súdu v Nitre v rozhodnutí zo dňa 28.09.2018, sp. zn. 26Cob/59/2018. Podľa žalobcu bol platobný rozkaz žalovanému doručený fikciou doručenia dňa 16.5.2018, t. j. márnym uplynutím úložnej doby, ktorá skutočnosť spochybnená nebola. Platí preto, že vzhľadom na fikciu doručenia platobný rozkaz aj s jeho prílohami bol žalovanému riadne doručený dňa 16.05.2018 a platí aj to, že dňa 16.05.2018 sa žalovaný dozvedel o obsahu platobného rozkazu, ako aj jeho všetkých príloh. Tento deň 16.05.2018 je preto dňom, kedy sa žalovaný nielen mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, ale sa o ňom aj reálne vzhľadom na fikciu doručenia dozvedel, hoci v danom prípade pre plynutie začiatku subjektívnej lehoty má význam len okamih, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Ak sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania 16.05.2018, 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby o obnovu konania uplynula dňa 16.08.2018. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 17.10.2018, t. j. po uplynutí 3-mesačnej subjektívnej lehoty, žaloba je podaná oneskorene.

27. Žalobca považoval záver súdu prvej inštancie, že nepredložením verzie Návodu na používanie elektronickej schránky ku dňu 19.04.2018 nebolo preukázané, že ak by žalovaný vložil do čítačky občiansky preukaz a zadal BOK kód, že by mu bola zobrazená stránka s ponukou výberu subjektu na zastupovanie, za arbitráry nemajúci oporu vo vykonanom dokazovaní. Žalobca zdôraznil, že poprel tvrdenia žalovaného, že sa mu nezobrazila po prihlásení do elektronickej schránky ponuka výberu subjektu na zastupovanie, ale tiež poprel tvrdenie, že by upgrade stránky www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>> bol vôbec možný, pričom žalovaný nepreukázal, že v prihlásení do elektronickej schránky mu bránili technické problémy, ktoré by spočívali na strane správcu Ústredného portálu alebo prevádzkovateľa ústredného portálu (Úrad vlády SR, resp. NASES), pričom žalovaný ani nepostupoval podľa § 33 Zákona o e-governmente, t. j. nepodal návrh na rozhodnutie o neúčinnosti doručenia. Nepreukázal ani to, že by bol žalovaným realizovaný upgrade uvedenej webovej stránky. Žalobca tvrdil, že pre citovaný záver súdu prvej inštancie nemá žiadny vplyv akýkoľvek návod na

používanie elektronickej schránky. Podľa žalobcu elektronická schránka funguje a fungovala vrátane prihlasovania aj v čase doručovania sporného platobného rozkazu bez ohľadu na to, či strany predložila v konaní akýkoľvek návod na používanie elektronickej schránky. Žalobca zdôrazňoval, že aktiváciou elektronickej schránky, ktorá bola povinne aktivovaná na elektronicke doručovanie pri právnických osobách zapísaných do Obchodného registra od 01.07.2017 sa zo zákona všetkým právnickým osobám rovnako sprístupnila elektronická schránka a umožnil sa prístup do nej. Na tejto skutočnosti nič nemôže zmeniť ani akýkoľvek návod na používanie elektronickej schránky. Žalobca namietal, že z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je zrejmé, z akých dôkazov konajúci súd vychádzal, keď dospel k záveru, že žalovanému nebola zobrazená ponuka výberu subjektu na zastupovanie a táto mu bola zobrazená až po inštruovaní exekútorom JUDr. Nestorom, kedy si upgradoval stránku www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>, pričom žalobca toto tvrdenie poprel a žalovaný ho žiadnym spôsobom nepreukázal.

28. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že žaloba na obnovu konania nie je prípustná podľa § 399 CSP, pretože žalovaný nepodal návrh na vyslovenie neúčinnosti doručenia podľa § 33 Zákona o e-governmente. Poukázal na skutočnosť, že ak by takémuto návrhu podaného žalovaným bolo vyhovené, potom v zmysle § 33 ods. 8 Zákona o e-governmente sa elektronická úradná správa vrátane všetkých elektronických dokumentov považuje za doručení dňom, keď rozhodnutie o neúčinnosti elektronickeho doručenia nadobudlo právoplatnosť a v prejednávanej veci by účinky doručenia platobného rozkazu nastali až dňa, kedy by nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o neúčinnosti elektronickeho doručenia. Od tohto dátumu by žalovanému začala plynúť lehota na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Podľa žalobcu zmenu alebo zrušenie pôvodného rozhodnutia bolo možné zo strany žalovaného dosiahnuť inak, a to podaním návrhu podľa § 33 Zákona o e-governmente, a preto žaloba na obnovu konania nie je podľa § 399 CSP prípustná. Opätovne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26Cob/59/2018.

29. Podľa žalobcu neboli splnené ani ďalšie predpoklady žaloby o obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP, t. j. aby existovali skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Podľa žalobcu ak by aj žalovaný nemal vedomosť o svojej elektronickej schránke, keď sa mu po prihlasovaní do elektronickej schránky nezobrazila možnosť prihlásiť sa do schránky právnickej osoby, bol to žalovaný, ktorý zaviniel, že sa reálne vzhľadom na fikciu doručenia neoboznámil s doručeným platobným rozkazom, pretože neprístupoval do elektronickej schránky právnickej osoby, t. j. žalovaného a nezabezpečil technickú funkčnosť prístupu do elektronickej schránky. Zo samotného tvrdenia žalovaného vyplýva, že problém s prístupom do jeho schránky nebol na strane prevádzkovateľa alebo správcu elektronickej schránky, ale tento bol na strane žalovaného, ktorý nezabezpečil riadne a včas údajný upgrade stránky www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>>. V tejto súvislosti odkázal žalobca na nález ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 430/2018. Zdôraznil aj tú skutočnosť, že dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Len tie dôvody, ktoré žalovaný uviedol v lehote do 24.12.2018 mohli byť dôvodmi, ktoré majú podliehať súdnemu prieskumu a na ďalšie dôvody uplatnené žalovaným po tomto dátume by súd nemal prihliadať. Žalobca poukázal na skutočnosť, že zo žaloby vyplýva len to, že žalovaný nemal vedomosť o svojej elektronickej schránke, a preto nemohol podať návrhy na vykonanie dokazovania, pričom o dôvode obnovy konania sa dozvedel až dňa 24.09.2018. Žiadne ďalšie okolnosti z uvedenej žaloby, ktoré tvrdil neskôr, nevyplývajú, t. j., že po prihlásení do elektronickej schránky nebol zobrazený zoznam subjektov, vrátane právnickej osoby, ktorej je p. Dunajčan konateľom, ako aj to, že súdny exekútor mal inštruovať žalovaného na upgrade stránky www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>> a o následnom prihlásení sa do elektronickej schránky po tomto úkone.

30. Podľa žalobcu nie sú dané ani dôvody hodné osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti pôvodného rozhodnutia, vzhľadom na to, že exekúcia bola ukončená v celom rozsahu vymožením pohľadávky.

31. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že žalobu na obnovu konania odmietne podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP ako oneskorene podanú, resp. aby ju zamietol ako nedôvodnú a aby bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

32. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 29.01.2020. V ňom uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím prvostupňového súdu. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu v odvolaní, že žaloba

na obnovu konania je neprípustná podľa § 399 CSP, pretože zákonná úprava tu má na mysli také inštitúty civilného procesu, kedy súd ex-offo musí zrušiť existujúce rozhodnutie bez toho, aby sa musela uplatniť žaloba na obnovu konania. Žalobcom uvádzané ust. § 33 Zákona o e-governmente o vyslovení neúčinnosti doručenia bolo v prípade žalovaného nepoužiteľné a pre splnenie podmienok § 399 CSP nepoužiteľné. Žaloba o obnovu konania bola jediný právny prostriedok podľa CSP, ktorý môže žalovaný použiť za účelom svojej ochrany a zrušenia protiprávneho rozhodnutia, platobného rozkazu sp. zn. 33Úp/232/2018 zo dňa 19.04.2018.

33. Žalovaný uviedol, že proti uvedenému platobnému rozkazu nemohol z objektívnych dôvodov podať odpor, platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a žalovaná čiastka bola v rámci exekučného konania vymožená, čím žalovaný prišiel nedobrovoľne o čiastku 10.557,71 Eur. Vrátenia tejto sumy sa môže domáhať iba v prípade povolenia obnovy konania. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalovaného, že je daný a preukázaný dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Žalovaný opätovne poukázal na skutkové okolnosti žalobcom uplatneného nároku (neuzavretie zmluvy, neexistencia právneho vzťahu a podobne). Tvrdil, že všetky dôkazy existovali v čase pôvodného konania, ale neboli vykonané, nakoľko o konaní žalovaný nemal vedomosť. Obnova konania je jediná možnosť, v rámci ktorej môžu byť tieto dôkazy vykonané a môžu privodiť pre žalovaného priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný žiadne dôkazy nepredložil preto neobstojí.

34. Vo vzťahu k výhradám žalobcu o včasnom podaní žaloby na obnovu konania uviedol, že ak by platil výklad uvedený žalobcom, potom by v zákone bola zbytočne rozlišovaná subjektívna 3-mesačná a objektívna 3-ročná lehota. Poukázal pritom na rôzne znenie ustanovenia OSP a CSP vo vzťahu k úprave začatia plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty. Podľa žalovaného v oboch prípadoch ide o dva momenty, buď keď sa o dôvode obnovy subjekt, ktorý navrhuje obnovu, dozvedel alebo mohol dozvedieť, pričom podľa žalovaného v tejto formulácii rozdiel medzi uvedenými úpravami je alebo keď dôvod obnovy mohol uplatniť. Podľa žalovaného v druhej časti vety sú dôvody rovnaké v oboch zákonoch, t. j. keď subjekt dôvod obnovy mohol uplatniť. Žalovaný mohol dôvod obnovy konania uplatniť najskôr dňa 24.09.2018, kedy sa s obsahom elektronickej schránky oboznámil. Keby bol vedel o existencii svojej elektronickej schránky skôr, mohol by sa o dôvode obnovy dozvedieť skôr. Tvrdil preto, že subjektívna lehota na podanie žaloby začína plynúť odo dňa, keď mohol žalovaný dôvod obnovy uplatniť. Súd prvej inštancie preto správne posúdil začatie plynutia subjektívnej lehoty dňom 24.09.2018 v súlade s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS III. ÚS 285/15. V spise sa nachádzajú doklady preukazujúce, že prvýkrát sa žalovaný do schránky prihlásil dňa 24.09.2018. Skôr sa preto k obsahu elektronickej schránky dostať nemohol.

35. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 24.02.2020. V ňom zotrval na svojich vyjadreniach, že v danom prípade je potrebné aplikovať aj ust. § 399 CSP, pretože žalovaný nevyužil postup podľa § 33 Zákona o e-governmente.

36. Namietal ďalej, že nikdy netvrdil, že platí len subjektívna lehota pri posudzovaní včasnosti podania žaloby o obnovu konania. V danom prípade môže situácia pre žalovaného vyzeráť aj tak, že subjektívna a objektívna lehota sa prelínajú, čo nie je možné vylúčiť. Súhlasil tiež s vyjadrením žalovaného o rozdielnej formulácii začiatku plynutia subjektívnej lehoty podľa OSP a CSP, keď CSP používa slovné spojenie „mohol dozvedieť o dôvode obnovy“ a podľa OSP „dozvedel o dôvode obnovy“, avšak druhá časť vety „mohol ho uplatniť“ je rovnaká aj pre OSP aj pre CSP. Žalovaný však nesprávnym spôsobom aplikuje uvedené pojmy, pretože v prípade začatia plynutia lehoty na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP začína plynúť lehota vždy len od okamihu, kedy sa strana mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania. Reálny okamih nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania je bez právneho významu a preto nie je aplikovateľný ani citovaný nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 285/2015.

37. Žalovaný reagoval na vyjadrenie žalobcu podaním zo dňa 03.03.2020. V ňom zhrnul, že strany sporu majú odlišný názor na plynutie lehoty podľa ust. § 403 ods. 1 CSP, t. j. na včasnosť podania žaloby na obnovu konania. Pokiaľ žalobca poukazuje na začiatok plynutia subjektívnej lehoty, keď sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, žalovaný poukazuje na moment začatia plynutia lehoty, keď žalovaný dôvod uplatniť mohol. Opätovne zdôraznil podvod vykonaný na žalovanom a neexistenciu žiadneho právneho vzťahu medzi stranami sporu. Poukázal aj na ust. § 265 Obchodného zákonníka a na čl. 5 CSP, na základe ktorých by mal odvolací súd odvolanie žalobcu odmietnuť pri aplikácii zásady zákazu zneužitia práva žalobcu.

38. Žalobca sa k tomuto vyjadreniu žalovaného vyjadril podaním zo dňa 30.03.2020 a ohradil sa voči tvrdeniu žalovaného, že by žalobca akýmkoľvek spôsobom bol účastný na údajnom podvode, ktorý mal byť spáchaný na žalovanom. Poukázal na to, že žalobca v dobrej viere poskytol svoje zasielateľské služby a obstaral prepravu niekoľkých stoviek prepráv zásielok a teda reálne poskytol svoje služby. Žalobca namietal tvrdenia žalovaného, že nespochybnil skutkové okolnosti prípadu, pretože žalobca poukazoval na tie skutkové okolnosti, ktoré sú nevyhnutné v rozsahu potrebnom pre túto fázu konania, ktorou je rozhodovanie o povolení obnovy konania. Nesúhlasil s akýmkoľvek tvrdením o zjavnom zneužití práva zo strany žalobcu.

39. Odvolací súd označil v tomto rozhodnutí procesné strany sporu tak, ako ich uviedol okresný súd v napadnutom rozhodnutí z dôvodu zachovania prehľadnosti a kontinuity rozhodnutia súdu prvej inštancie a rozhodnutia odvolacieho súdu.

40. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (CSP) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

41. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že vo veci vedenej pred Okresným súdom Banská Bystrica bol v upomínacom konaní pod sp. zn. 33Úp/232/2018 na návrh žalobcu vydaný dňa 19.04.2018 platobný rozkaz, ktorý bol doručovaný do elektronickej schránky žalovaného dňom 30.04.2018. Doručenie do dátovej schránky žalovaného 30.4.2018 sporné nebolo a vyplýva aj z fotografickej snímky elektronickej schránky žalovaného v spise na č. l. 135. V konaní bolo ďalej nesporné, že žalovaný si uvedenú zásielku obsahujúcu platobný rozkaz a prílohy neprevzal, pričom uplynutím úložnej lehoty 15 dní od doručenia do elektronickej schránky žalovaného došlo k doručeniu uvedenej zásielky žalovanému na základe fikcie doručenia. Dňom 16.05.2018 sa považoval platobný rozkaz za doručený žalovanému. Od tohto okamihu začala plynúť žalovanému lehota na podanie odporu. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol v bode 14. napadnutého rozhodnutia nadobudnutie právoplatnosti platobného rozkazu dňa 16.05.2018 jedná sa o zrejmu chybu, keď dátumom 16.05.2018 sa považoval platobný rozkaz za doručený, avšak nie za právoplatný.

42. Sporná v konaní nebola ani tá skutočnosť, že voči uvedenému platobnému rozkazu nebol podaný zo strany žalovaného odpor.

43. Okresný súd konštatoval podľa obsahu spisu, a to z histórie prihlásení v elektronickej schránke žalovaného, že tento sa prvýkrát prihlásil do svojej elektronickej schránky dňa 24.09.2018, v ktorej našiel doručený platobný rozkaz, návrh na jeho vydanie, vrátane príloh a v tom čase už aj doručené upovedomenie o začatí exekučného konania.

44. Žaloba na obnovu konania z dôvodov podľa § 397 písm. a), b), c) bola doručená okresnému súdu dňa 17.10.2018.

45. Zásadnou spornou otázkou medzi stranami sporu bolo posúdenie začiatku plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania podľa § 403 ods. 1 CSP.

46. Podľa § 388 Zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

47. Podľa § 397 CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak

- a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,
- c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní.

48. Podľa § 403 ods. 1 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

49. Podľa § 403 ods. 2 CSP žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

50. Podľa § 412 ods. 1 CSP súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

51. Podľa § 413 ods. 1 písm. a) CSP súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak bola podaná oneskorene.

52. Podľa § 13 ods. 1 Zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o e-governmente) v znení účinnom ku dňu 30.4.2018 aktiváciou je, ak ide o

a) elektronickej schránky orgánu verejnej moci, právnickej osoby a zapísanej organizačnej zložky, proces, ktorým sa umožní využívanie elektronickej schránky na elektronicke doručovanie podľa tohto zákona a ktorý začína úkonom správcu modulu elektronickej schránok a končí prvým prístupom oprávnenej osoby do elektronickej schránky, najneskôr však uplynutím desiateho dňa odo dňa vykonania úkonu správcu modulu elektronickej schránok,

b) inú elektronickej schránku ako podľa písmena a), úkon správcu modulu elektronickej schránok, ktorým na žiadosť majiteľa elektronickej schránky umožní využívanie elektronickej schránky na elektronicke doručovanie podľa tohto zákona.

53. Podľa § 29 ods. 1 Zákona o e-governmente elektronicke podanie a elektronickej úradný dokument sa doručuje elektronickej, pričom miestom na elektronicke doručovanie je elektronickej schránka, ktorá je aktivovaná. Elektronicke doručovanie elektronickeho podania a elektronickeho úradného dokumentu sa vykoná spôsobom podľa tohto zákona, ak osobitné predpisy pri spôsobe doručovania elektronickejmi prostriedkami neustanovujú inak; ustanovenie prvej vety tým nie je dotknuté.

54. Podľa § 32 ods. 1 Zákona o e-governmente uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronickej úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta.

55. Podľa § 32 ods. 4 Zákona o e-governmente, ak sa elektronickej doručuje do vlastných rúk, prijímateľ je povinný potvrdiť doručenie elektronickej úradnej správy formou elektronickej doručenky; potvrdenie doručenia je podmienkou sprístupnenia obsahu elektronickej úradnej správy prijímateľovi v jeho elektronickej schránke. Elektronickej úradná správa sa sprístupní v momente potvrdenia doručenia.

56. Podľa § 32 ods. 5 písm. b) Zákona o e-governmente elektronickej úradná správa, vrátane všetkých elektronickej dokumentov, sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručenke alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel.

57. Podľa § 60e Zákona o e-governmente ustanovenia § 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 sa vzťahujú aj na aktiváciu elektronickej schránky, ktorá nebola aktivovaná do 31. decembra 2016. Ak ide o právnickej osoby zapísané v obchodnom registri a o zapísané organizačné zložky, ktoré k 31. decembru 2016 nemajú aktivovanú elektronickej schránku, alebo ktorým je zriadená elektronickej schránka v období od 31. decembra 2016 do 20. júna 2017, lehota na skončenie aktivácie ich elektronickej schránky podľa § 13 ods. 1 písm. a) uplynie 30. júna 2017; skončenie aktivácie prvým prístupom do elektronickej schránky podľa § 13 ods. 1 písm. a) tým nie je dotknuté.

58. Žalovaný sa svojou žalobou domáhal povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. a), b), c) CSP z dôvodu, že v čase doručovania platobného rozkazu v upomínacom konaní Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Up 232/2018, t. j. ku dňu 30.4.2018 nemal vedomosť o elektronickej schránke žalovaného ako právnickej osoby, prvýkrát sa o nej dozvedel až na základe upozornenia súdneho

exekútora ku dňu 24.09.2018, kedy prvý raz do tejto schránky nahliadol a oboznámil sa s platobným rozkazom a s prílohami. Tvrdil, že od tohto dátumu začala podľa § 403 ods. 1 CSP plynúť 3-mesačná subjektívna lehota na podanie žaloby o obnovu konania. S takýmto záverom, s ktorým súhlasil aj súd prvej inštancie pri posudzovaní včasnosti podania žaloby, odvolací súd nesúhlasí.

59. Predpokladom pripustenia obnovy konania, t. j. konania, v ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté je splnenie zákonných procesných podmienok upravených v ust. § 397 až 408 CSP. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval naplnenie týchto zákonných podmienok, t.j., či žaloba bola podaná oprávnenou osobou, či sa jedná o prípustný predmet konania, prípustný dôvod obnovy konania a či bola dodržaná zákonná lehota na podanie žaloby na obnovu konania.

60. Žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného súdneho rozhodnutia a vzhľadom na prelomenie zásady res iudicata, ktorá zabezpečuje právnu istotu strán sporu je jej prípustnosť upravená rôznym spôsobom. Ustanovenia § 397 písm. a) až f) CSP pripúšťajú obnovu konania proti právoplatnému rozsudku súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd uvedených v citovanom ustanovení, resp. sa jedná o explicitne určený zákonný dôvod v danej úprave. Výnimočne je prípustná žaloba o obnovu konania aj voči uzneseniu, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy vzťahovať na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval, a to obdobne platí aj pre platobný rozkaz v zmysle § 398 CSP, čo je aj predmetom tohto konania. Prísnosť a striktnosť dôvodov, lehôt a procesných podmienok úpravy inštitútu obnovy konania nie je samoučelná, ale zrejším záujmom a snahou zákonodarcu bolo prispieť k zachovaniu právnej istoty a pripustiť výnimku zo zásady nezmeniteľnosti už raz právoplatne rozhodnutej veci len výnimočne za splnenia konkretizovaných špecifických podmienok. Tento účel je nevyhnutné zobrať do úvahy pri posudzovaní a rozhodovaní o povolení obnovy konania.

61. Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní neboli preukázané dôvody obnovy konania podľa § 397 písm. b) a c) CSP a v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti.

62. Súd prvej inštancie sa vzhľadom na tvrdenia strán sporu zaoberal sporným posúdením začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby o obnovu konania podľa § 403 ods.1 CSP. Dospel k záveru, že žaloba doručená súdu dňa 17.10.2018 bola podaná včas. Odvolací súd s takýmto záverom nesúhlasí.

63. V bode 14. napadnutého rozhodnutia (str. 10, jedenásty riadok odspodu) okresný súd zhrnul, že žalovaný sa o dôvode obnovy konania dozvedel dňa 24.09.2018 a od tohto okamihu zároveň mohol dôvod obnovy aj uplatniť. Záver o tom, že žalovaný sa dozvedel o obsahu doručenej zásielky dňa 24.09.2018 zopakoval okresný súd aj v bode 16, na str. 12 napadnutého rozhodnutia. V ods. 14, na str. 11 okresný súd už uviedol, že okamih odkedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy je deň 24.09.2018. Okresný súd teda použil pojem, keď sa žalovaný „dozvedel“ o dôvode obnovy a aj pojem keď sa „mohol dozvedieť“ o dôvode obnovy konania. V obidvoch prípadoch však tento okamih spojil s reálnym nadobudnutím vedomosti žalovaného o obsahu doručovaného platobného rozkazu s prílohami. Vychádzal pritom z tvrdenia žalovaného, že sa prvýkrát v tento deň prihlásil do svojej elektronickej schránky a vtedy sa dozvedel o obsahu platobného rozkazu a príloh k nemu doručených. Súd prvej inštancie na základe citovaného odôvodnenia spojil začiatok plynutia subjektívnej lehoty od okamihu, kedy sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy konania s okamihom od kedy tento dôvod mohol uplatniť a tento okamih ustálil dňom 24.09.2018. Súd prvej inštancie pri určení začiatku plynutia subjektívnej lehoty použil obidva zákonom predpokladané okamihy začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na ten istý deň pri dôvode obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP.

64. Odvolací súd považuje za prvoradé zaoberať sa rôzne použitými pojmami pri určení začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty podľa § 403 ods.1 CSP. Cit. ustanovenie uvádza, že lehota začína plynúť „odkedy sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy“ alebo „odo dňa keď ho mohol uplatniť“. Podľa odvolacieho súdu sa jedná o dva rozdielne spôsoby určenia začiatku plynutia subjektívnych lehôt závislých od uplatneného dôvodu žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a) až f) CSP. Tak ako to uviedol žalobca vo svojom odvolaní odvolávajúci sa na komentár k Občanskému súdnému rádu II, Komentár, I. vydání, Praha, C.H. Beck, 2009 na str. 1833 použitie pojmu a určenie začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty odo dňa, keď sa subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy sa vzťahuje na dôvody obnovy podľa § 397 písm. a), c) až f). Pri dôvode obnovy konania podľa § 397 písm. b)

CSP začína plynúť subjektívna 3-mesačná lehota odo dňa, keď tento dôvod obnovy mohol uplatniť. Tento záver vyplýva z logického rozčlenenia a povahy dôvodov obnovy konania, keď v § 397 písm. b) CSP dôvodom obnovy je možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní. Z uvedeného vyplýva, že sa jedná o existenciu takých dôkazov, ktoré v pôvodnom konaní známe boli, t.j. strana sporu o nich vedela, avšak nebolo ich možné vykonať. Preto v tomto prípade začína plynúť premlčacia lehota odo dňa, kedy tento dôkaz je možné uplatniť, t.j. vykonať a nie odkedy sa o dôkaze mohol dozvedieť, pretože o ňom už vedel v pôvodnom konaní. Pri všetkých ostatných dôvodoch žaloby na obnovu konania začína plynúť subjektívna lehota odo dňa, keď sa subjekt mohol o tomto dôvode dozvedieť.

65. Pokiaľ súd prvej inštancie určil začatie plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty tak, že tento začiatok určil odo dňa, odkedy sa žalovaný dozvedel o dôvode obnovy a zároveň ho spojil s dňom od kedy ho mohol uplatniť, pričom tento dátum uviedol na deň 24.09.2018, jedná sa o nesprávnu interpretáciu cit. ust. § 403 ods.1 CSP. Súd prvej inštancie ním správne zvolenú uvedenú normu nesprávne interpretoval a aj nesprávne aplikoval, čo má za následok nesprávne právne posúdenie veci (viď rozhodnutie NS SR sp.zn. 2MCdo/4/2009). Použitie rôznych pojmov na určenie začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania, je závislé od dôvodov obnovy konania tak, ako na to správne poukázal žalobca v odvolaní a zodpovedá povahe tejto úpravy.

66. Skutočnosť, že subjektívna 3-mesačná lehota pri dôvode podľa § 397 písm. a) CSP začína plynúť od okamihu, keď sa oprávnená osoba mohla dozvedieť o dôvode obnovy, pričom pri dôvode obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP začína plynúť od okamihu, kedy táto osoba dôvod obnovy mohla uplatniť, vyplýva okrem iného aj z ďalších komentárov k Občianskemu súdnemu poriadku (v Českej republike v znení pojmov rovnakých ako používal OSP v § 230 ods.1), napr. z diela Bureš, Drápal, Mazanec: Občiansky súdny rád, Komentár, 2. Vydání, C.H. Beck, rok 1996, str. 602, ale aj z ďalšieho diela - Karel Svoboda, Peter Smolík, Jiří Levý, Renáta Šínová a kol.: Občiansky súdny rád, 2. Vydání, C.H. Beck, rok 2017, str. 857. Znenie § 233 ods. 1 OSŘ a bývalého znenia § 230 ods. 1 OSP je totožné a uvádzajú „od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť“ na rozdiel od znenia v § 403 ods. 1 CSP podľa ktorého „odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.“ Totožnosť určenia začiatku plynutia subjektívnej lehoty v znení podľa OSP (aj OSŘ) a podľa CSP je v odlišení dvoch spôsobov začatia plynutia lehoty podľa dôvodov obnovy konania - od kedy sa subjekt dozvedel (mohol dozvedieť podľa CSP) o dôvode obnovy alebo odkedy tento dôvod mohol uplatniť. Rozdiel medzi úpravou OSP (OSŘ) a CSP je v tom, že OSP (OSŘ) používa pojem „...sa dozvedel o dôvode obnovy“ a CSP „...mohol dozvedieť o dôvode obnovy“. Odpoveďou odvolacieho súdu na sporné tvrdenia strán sporu je preto záver, že na uplatnenie dôvodu obnovy podľa § 397 písm. a) CSP sa použije v zmysle § 403 ods.1 CSP okamih, od ktorého sa oprávnená strana mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania. Okamih, od ktorého mohla oprávnená strana uplatniť dôvod obnovy konania sa vzťahuje na dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. b) CSP.

67. Ohľadne rozlišovania spôsobu začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby o obnovu konania odkazuje odvolací súd okrem iného aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 29Cdo/1023/2012. Odvolací súd konštatuje, že závery uvedené vo vyššie uvedených komentároch k Občianskemu súdnemu rádu a v cit. rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sú použiteľné aj na právnu úpravu CSP, vzhľadom na rovnakú kombináciu spôsobu určenia začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty podľa dôvodov obnovy konania.

68. Odvolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či v prípade takto ustáleného začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na uplatnenie dôvodov obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP, t.j. od okamihu, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy, bola splnená podmienka zachovania 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby.

69. Ako už bolo uvedené ust. § 403 ods.1 CSP má odlišnú formuláciu začiatku plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania oproti predchádzajúcej úprave v ust. § 230 ods.1 OSP pri dôvode obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP. Občiansky súdny poriadok v § 230 ods. 1 určil začiatok plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty z dôvodu podľa § 228 ods.1 písm. a) (súčasný znenie § 397 písm. a) CSP) na okamih, keď sa oprávnený subjekt „dozvedel o dôvode obnovy konania“. § 403 ods.1 CSP však určuje začiatok plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty od okamihu, keď „sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania“. Uvedený posun v právnej úprave je zjavný a strany sporu ho akceptovali.

70. Aj po zmene právnej úpravy procesného predpisu Civilný sporový poriadok ponechal zachovanú kombináciu subjektívnej a objektívnej lehoty pre podanie žaloby na obnovu konania. Objektívna lehota podľa § 403 ods. 2 CSP začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia a trvá 3 roky. Subjektívna lehota je upravená v ust. § 403 ods. 1 a jej počiatok je závislý, ako bolo uvedené vyššie, od toho, o ktorý dôvod obnovy konania upravený v § 397 CSP sa jedná.

71. Odvolací súd konštatuje, že námietka žalovaného o tom, že takéto ponímanie začiatku plynutia subjektívnej lehoty by bolo fakticky nadbytočné, pretože by postačovalo len jej subjektívne určenie bez objektívneho určenia podľa § 403 ods. 2 CSP, nie je správna. Aj za súčasnej úpravy ust. § 403 ods. 1 CSP je stále v tomto ustanovení určená subjektívna lehota, kde subjektívny prvok vo vzťahu k osobe domáhajúcej sa obnovy konania spočíva v tom, keď konkrétny subjekt mohol, zo svojho subjektívneho pohľadu s prihliadnutím na svoje možnosti a všetky okolnosti konkrétnej individuálnej veci, nadobudnúť vedomosť o dôvode obnovy konania.

72. Aj za súčasnej právnej úpravy platí kombinácia uvedených lehôt na podanie žaloby, keď v rámci objektívnej 3-ročnej lehoty, ktorá začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, plynie aj subjektívna 3-mesačná lehota uvedená v § 403 ods. 1 CSP. Znamená to, že subjektívna lehota nemôže presiahnuť objektívnu lehotu, avšak v rámci plynutia 3-ročnej objektívnej lehoty môže dôjsť k uplynutiu subjektívnej lehoty a z tohto dôvodu môže byť žaloba podaná oneskorene, aj keď je podaná v rámci 3-ročnej objektívnej lehoty

73. Pokiaľ v prípade obnovy konania podľa § 397 písm. a) CSP začína plynúť subjektívna 3-mesačná lehota od okamihu, kedy sa oprávnený subjekt mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania, subjektívnosť v danom prípade je daná tým, že pri posudzovaní možnosti nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy sa prihliada na všetky okolnosti a pomery daného subjektu s prihliadnutím na dôvod uplatnenia obnovy konania. Posun oproti úprave v OSP je v tom, že sa posudzuje možnosť nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania, ktorú treba posudzovať vzhľadom na individuálne okolnosti daného prípadu. Vzhľadom na zmenu právnej úpravy je jednoznačné, že uvedená lehota nezačína plynúť odo dňa, kedy sa oprávnený subjekt skutočne o dôvode obnovy konania dozvie, ale odo dňa, kedy sa mohol o tomto dôvode dozvedieť. Posúdenie možnosti alebo nemožnosti nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania bude vecou dokazovania a individuálneho posúdenia konkrétnej veci vzhľadom na povahu dôvodov a individuálne pomery oprávneného subjektu. Začiatok plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty viaže na okamih, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania. Súd prvej inštancie však vychádzal z okamihu reálneho nadobudnutia vedomosti o dôvode obnovy konania a z okamihu, od kedy žalovaný mohol tento dôvod uplatniť, pričom tento okamih určil ku dňu 24.09.2018.

74. Na základe uvedených záverov ostalo odvolaciemu súdu posúdiť, či sa žalovaný mohol najskôr dozvedieť o dôvode obnovy konania ku dňu 24.09.2018, keď tvrdil, že k tomuto dátumu prvýkrát otvoril svoju dátovú schránku na základe podnetu súdneho exekútora, ako to uviedol okresný súd. Podľa názoru odvolacieho súdu takýto záver je v rozpore s ust. § 403 ods. 1 CSP.

75. Ako už bolo uvedené vyššie, v danom prípade začína plynúť 3-mesačná subjektívna lehota od okamihu, kedy sa žalovaný mohol dozvedieť o dôvode obnovy, t. j., že v pôvodnom konaní neboli použité dôkazy a tvrdenia o tom, že žiaden právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným neexistuje, vzhľadom na žalovaným tvrdené podvodné konanie pri zneužití jeho identity.

76. Žalovaný tvrdil, že sa nemohol oboznámiť s platobným rozkazom a jeho prílohami. Tvrdil, že z objektívnych dôvodov nemohol podať odpor proti vydanému platobnému rozkazu, pretože o zriadení jeho elektronickej schránky ako právnickej osoby nemal vedomosť. Až v podaní zo dňa 25.02.2019 žalovaný uviedol, že na odporúčanie súdneho exekútora o upgrade stránky www.slovensko.sk <<http://www.slovensko.sk>> a po vykonaní týchto úkonov sa dozvedel o jej existencii, t.j. ku dňu 24.09.2018. Na pojednávaní dňa 14.11.2019 žalovaný uviedol, že až do dňa 24.09.2018 sa mu predmetná schránka právnickej osoby (a doručovaná pošta do nej), po prihlásení fyzickej osoby p. Dunajčana do jeho súkromne zriadenej elektronickej schránky, nezobrazovala.

77. Žalovaný teda namietal, že nemal vedomosť o existencii dátovej schránky a preto nemal vedomosť ani o prebiehajúcom konaní, ani o doručenom platobnom rozkaze a o týchto skutočnostiach sa prvýkrát dozvedel až dňa 24.09.2018.

78. Odvolací súd zdôrazňuje, že aktivácia elektronických schránok pre doručovanie pre právnické osoby zapísané v obchodnom registri bola realizovaná povinne a automaticky od 01.07.2017 podľa § 13 ods. 1 písm. a) s použitím § 60e) Zákona o e-governmente, t.j. bez toho, aby sa vyžadoval prvý aktívny prístup oprávnenej osoby do elektronickej schránky. Na to, aby bola elektronickej schránke žalovaného aktivovaná, t.j. aby bolo umožnené jej využívanie na elektronické doručovanie podľa Zákona o e-governmente, nebol preto nutný žiaden aktívny úkon žalovaného ako právnickej osoby.

79. V upomínacom konaní Okresný súd Banská Bystrica v súlade s ust. § 29 Zákona o e-governmente doručoval platobný rozkaz do elektronickej schránky zriadenej a aktivovanej pre žalovaného. V zmysle § 9 ods. 4 zák.č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní sa platobný rozkaz vrátane jeho príloh doručuje do vlastných rúk. V zmysle ust. § 32 ods.5 písm. b) Zákona o e-governmente uvedená elektronickej úradná správa sa považuje za doručení, ak nie je adresátom orgán verejnej moci a doručuje sa do vlastných rúk, dňom, hodinou, minútou a sekundou uvedenými na elektronickej doručovacej listine alebo márnym uplynutím úložnej lehoty podľa toho, ktorá skutočnosť nastane skôr, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvedel. V zmysle § 32 ods.1 Zákona o e-governmente uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronickej úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta. Podľa ods. 2 cit. ust. úložnou lehotou na účely tohto zákona je lehota, počas ktorej je uložená elektronickej úradná správa považovaná na nedoručení. Úložná lehota je 15 dní odo dňa nasledujúceho po dni uloženia elektronickej úradnej správy, ak osobitný predpis neustanovuje inú lehotu.

80. Z obsahu spisu a z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva to, že v upomínacom konaní sp.zn. 33EP/232/2018 bol žalovanému doručovaný do jeho elektronickej schránky platobný rozkaz vrátane príloh, pričom táto zásielka mu bola elektronickej doručovaná dňa 30.04.2018. 15-dňová lehota na jej prevzatie aktívnym úkonom a potvrdením o prevzatí zo strany žalovaného uplynula dňa 15.05.2018 a v súlade s § 32 ods.5 písm. b) Zákona o e-governmente nasledujúcim dňom po márnom uplynutí úložnej lehoty, t.j. 16.05.2018 sa považovala táto zásielka za doručení žalovanému do jeho elektronickej schránky.

81. Z uvedeného skutkového stavu a úpravy § 32 ods. 1 a 2 Zákona o e-governmente nepochybne vyplýva to, že od okamihu uloženia tejto zásielky v elektronickej schránke žalovaného, t.j. od 30.04.2018 podľa § 32 ods.1 Zákona o e-governmente je úradná zásielka určená pre žalovaného objektívne dostupná v jeho elektronickej schránke. Znamená to, že zákonom určeným spôsobom bol do zriadenej a aktivovanej elektronickej schránky žalovaného doručovaný platobný rozkaz a prílohy s ním súvisiace a žalovaný sa objektívne od 30.04.2018 mohol s obsahom tejto zásielky oboznámiť. Uvedená zásielka sa dostala do sféry dispozície žalovaného od 30.04.2018. Pre účely posúdenia začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby o obnovu konania je preto relevantné to, či žalovaný mal alebo nemal možnosť oboznámiť sa s obsahom tejto zásielky. Z listinných dokladov predložených samotným žalovaným vyplýva, že žalovaný mal túto zásielku vo sfére svojej dispozície, a to v elektronickej schránke odo dňa 30.04.2018 a od tohto dátumu sa s ňou mohol oboznámiť, t.j. zistiť existenciu prebiehajúceho konania a uplatniť všetky skutkové a právne námietky voči žalobcom uplatnenému nároku. Uplynutím 15 dňovej úložnej lehoty na základe zákonnej fikcie nastali účinky doručenia tejto zásielky ku dňu 16.05.2018. Z uvedeného vyplýva, že od 30.04.2018 do 16.05.2018 bola objektívne zásielka v dispozícii žalovaného.

82. Zmyslom zákonnej fikcie doručenia je, že na základe zákonnej domnienky sa takto odosielaná zásielka v elektronickej podobe považuje za doručení uplynutím úložnej lehoty, aj keď sa adresát reálne o obsahu nedozvedel. Vychádza sa pritom zo zákonného predpokladu (§ 32 ods. 1 zákona o e-governmente), že elektronickej úradná správa je objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta počas plynutia úložnej lehoty a adresát zásielky má objektívnu možnosť sa s ňou oboznámiť. Jedná sa teda o zákonom predpokladanú domnienku v prípade márneho uplynutia lehoty úložnej lehoty, že zásielka doručená bola. Od tejto skutočnosti je potrebné odlišiť, že uvedená zásielka, s účinkami doručenia, najneskôr ku dňu 16.05.2018 už bola vo sfére dispozície žalovaného, ktorý mal možnosť sa s ňou oboznámiť počas plynutia úložnej lehoty už od 30.04.2018. Okamihom 16.05.2018 žalovaný nielenže mal možnosť k tomuto dátumu sa so zásielkou oboznámiť, ale zároveň nastal aj zákonom predpokladaný dôsledok účinného doručenia tejto zásielky žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný mal objektívnu možnosť najneskôr dňa 15.05.2018 svojim aktívnym konaním, a to potvrdením doručenia elektronickej správy, sa s jej obsahom aj reálne oboznámiť a predísť tak účinkom doručenia elektronickej správy na základe fikcie doručenia, t.j. doručenia aj bez reálneho oboznámenia sa s jej obsahom. Žalovaný tak však neurobil a nasledujúcim dňom 16.05.2018 sa zásielka považovala za doručení aj keď sa žalovaný neoboznámil s jej obsahom hoci takúto objektívnu možnosť mal a od tohto dňa začala plynúť aj subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania.

83. Podľa odvolacieho súdu posúdenie začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania je potrebné posudzovať s prihliadnutím na subjektívne možnosti žalovaného dozvedieť sa o doručení uvedenej zásielky obsahujúcej návrh, platobný rozkaz a prílohy k nemu. Žalovaný mal vzhľadom na posudzovaný konkrétny prípad možnosť sa s týmito dokladmi oboznámiť už od 30.04.2018 do 16.05.2018, kedy sa táto zásielka v dôsledku zákonných účinkov fikcie doručenia považovala za doručenú, aj keď sa žalovaný s jej obsahom neoboznámil. V tejto súvislosti je irelevantné, či žalovaný skutočne obsah tejto zásielky poznal alebo sa s ním oboznámil, podstatné je, že takúto možnosť v uvedenom období mal.

84. Tvrdenie žalovaného, že nevedel o existencii elektronickej schránky zriadenej pre neho zo zákona a bez nutnosti aktivácie z jeho strany, je v konaní irelevantné. Jeho tvrdenie je v rozpore so zásadou „neznalosť zákona neospravedľuje“ a nie je ani v súlade so zásadou „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“, teda tým, ktorí sa aktívne patričným spôsobom zaujímajú o výkon svojich práv a povinností a svoje procesné práva uplatňujú včas. Za takýto prístup založený na opatrnosti a starostlivosti nie je možné považovať tvrdenie žalovaného o tom, že nevedel o existencii svojej elektronickej schránky ako právnickej osoby. Odvolací súd zdôrazňuje, že dôvody obnovy konania treba vykladať starostlivo a reštriktívne, pretože inštitút obnovy konania zasahuje do základného princípu právnej istoty strán sporu, kedy sa namieta a sponchyňuje existujúce právoplatné rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti odvolací súd musí konštatovať, že žalobcom používaný dôvod obnovy konania spočívajúci v nevedomosti o zriadení elektronickej schránky, pokiaľ by mu mal odvolací súd priznať akúkoľvek relevanciu, by bol spôsobilý vyvolať v budúcnosti právnu neistotu vo veľkom rozsahu, keď v zásade každá právnická osoba by mohla namietať svoju nevedomosť o existencii elektronickej schránky.

85. Pokiaľ súd prvej inštancie nesprávne spojil dva rozličné spôsoby začatia plynutia subjektívnej 3-mesačnej subjektívnej lehoty na uplatnenie žaloby na obnovu konania a pokiaľ nesprávne dospel k záveru o začatí jej plynutia od okamihu, kedy sa žalovaný reálne dozvedel o dôvode obnovy konania a kedy mohol tento dôvod uplatniť, pretože až dňa 24.09.2018 sa prvýkrát prihlásil do svojej elektronickej schránky, súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 403 ods. 1 CSP na začatie plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty a vec nesprávne právne posúdil.

86. Pokiaľ žalovaný následne po podaní žaloby a po uplynutí lehoty, ktorú sám na jej podanie určil (t.j. po dátume 24.12.2018), poukazoval na skutočnosť, že pri prihlásení do elektronickej schránky konateľa žalovaného ako fyzickej osoby, ktorú už v čase doručovania platobného rozkazu mal aktivovanú, sa mu nezobrazila možnosť prihlásiť sa aj do elektronickej schránky žalovaného - právnickej osoby, toto tvrdenie nijakým spôsobom nepodložil a žalobca toto tvrdenie poprel. Súd prvej inštancie toto tvrdenie akceptoval s odôvodnením, že žalobca predložil neaktuálny Návod a použil aj túto skutočnosť ako podporný argument prečo neprihliadol na námietku žalobcu o nedodržaní subjektívnej lehoty na podanie žaloby. Podľa odvolacieho súdu nepredložením Návodu aktuálneho ku dňu vydania platobného rozkazu zo strany žalobcu ešte nie je preukázané tvrdenie žalovaného, ktoré ostalo sporné. Dôkazné bremeno preukázania tvrdenia v tomto prípade zaťažuje žalovaného a nie žalobcu. Odvolací súd súhlasí s konštatovaním žalobcu v odvolaní, že sa v danom prípade jedná o nesprávny, arbitrárny záver okresného súdu v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania.

87. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že pokiaľ bol žalovaný toho názoru, že došlo k vade pri doručovaní platobného rozkazu do jeho elektronickej schránky, mohol využiť ust. § 33 Zákona o e-governmente a podať návrh na určenie neúčinnosti elektronickeho doručovania. Aj v takom prípade bol však žalovaný povinný preukázať, že objektívne nemohol prevziať elektronickejšiu úradnú správu z dôvodov, ktorý nenastal na jeho strane alebo jeho pričinením alebo na jeho strane nastali také dôvody, ktoré mu objektívne neznemožnili prevziať elektronickejšiu úradnú správu, avšak takéto prevzatie by bolo spojené s nepomernými ťažkosťami, ktorých prekonanie od neho nie je spravodlivé požadovať. Odvolací súd konštatuje, že ani jeden z uvedených dôvodov žalovaný v tomto konaní neuviedol a nepodal ani samostatný prostriedok nápravy ním tvrdeného vadného doručovania platobného rozkazu.

88. V tejto súvislosti odkazuje odvolací súd na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 10.09.2019 sp.zn. I. ÚS 238/2019. Žalovaný nepreukázal, že nastali objektívne dôvody nemožnosti prevzatia elektronickej úradnej správy a ani dôvody, ktoré by boli spojené s nepomernými ťažkosťami pri jej prevzatí. Žalovaný nepodal samostatný prostriedok svojej ochrany podľa § 33 Zákona o e-governmente a ani v tomto konaní prejudiciálne (v zmysle nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 238/2019), takéto dôvody neúčinného doručenia nepreukázal. V konečnom dôsledku žalovaný takéto dôvody ani netvrdil, tvrdil len to, že o elektronickej schránke vedomosť nemal, resp. nemal ju preto, že sa mu pri prihlasovaní prostredníctvom konateľa žalovaného neobjavila možnosť prihlásenia do elektronickej schránky žalovaného. Nezobrazovanie tejto možnosti je tvrdenie žalovaného, ktoré bolo žalobcom popreté.

89. Odvolací súd poukazuje aj na závery Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 430/2018, podľa ktorého: „K námietke sťažovateľa, že nebol obratom informovaný o neplatnosti jeho elektronického podpisu Ústavný súd uvádza, že systém doručovania do elektronickej schránky subjektu a jej nastavenie (aj s prípadnými notifikáciami o doručení, napr. na e-mail subjektu) je čisto vecou užívateľa elektronickej schránky, ktorý je v zmysle Zákona o e-governmente a súvisiacich predpisov povinný dbať o jej bezproblémový chod a preto sa Ústavný súd ani nemôže zaoberať otázkou, či elektronické systémy, ktoré sťažovateľ využíva (vrátane nastavenia služieb overovania kvalifikovaného elektronického podpisu a elektronickej schránky) boli nastavené správne a preto tieto otázky posudzoval len na základe informácií poskytnutých krajskému súdu prostredníctvom Národnej agentúry pre sieťové a elektronické služby, resp. informatika súdu“. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že žalovaný nenamietal v konečnom dôsledku chybu systému alebo chybu na strane prevádzkovateľa tejto služby, pokiaľ samotný žalovaný potvrdil, že jednoduchým úkonom na základe rady súdneho exekútora sa mu podarilo sprístupniť uvedenú dátovú schránku bez zásahu jej správcu alebo prevádzkovateľa. Z uvedeného sa logicky javí, ako to tvrdil aj žalobca, že nedošlo k chybe na strane správcu alebo prevádzkovateľa elektronickej schránky, ale sa jednalo o nedbalý prístup zo strany žalovaného, ktorý nezabezpečil bezproblémové nastavenie a fungovanie jeho existujúcej elektronickej schránky, v ktorej sa nachádzali účinne doručené listiny od 30.04.2018.

90. Podľa odvolacieho súdu na základe všetkých uvedených skutočností, záver súdu prvej inštancie o včasnom podaní žaloby na obnovu konania pri dodržaní subjektívnej lehoty podľa § 403 ods.1 s použitím § 397 písm. a) CSP, nie je správny. Začiatok plynutia subjektívnej premičacej lehoty začal plynúť najneskôr odo dňa 16.05.2018 a uplynul dňom 16.08.2018, pričom žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 17.10.2018, t.j. po uplynutí subjektívnej premičacej lehoty na jej podanie.

91. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil začiatok plynutia subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby o obnovu konania, pričom odvolací súd dospel k tomuto záveru na základe súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania, ktoré nebolo potrebné zopakovať ani doplniť. Pretože neboli splnené podmienky ani na zrušenie a ani na potvrdenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie v prvej výrokovej vete zmenil a v spojení s § 413 ods.1 písm. a) CSP žalobu na povolenie obnovy konania odmietol ako oneskorene podanú.

92. Podľa odvolacieho súdu bola žaloba na povolenie obnovy konania podaná oneskorene. Z uvedeného dôvodu preto nemohol byť daný ani dôvod hodný osobitného zreteľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Pretože odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a žalobu o povolenie obnovy konania odmietol, rozhodol v zmysle § 388 CSP tak, že zmenil aj druhú výrovkovú vetu napadnutého rozhodnutia a návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia vydaného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 33Up 232/2018 zo dňa 19.04.2018 zamietol.

93. Rozhodnutím odvolacieho súdu o odmietnutí žaloby na povolenie obnovy konania a o zamietnutí návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia sa konanie končí. Odvolací súd preto podľa § 396 ods. 2 s použitím § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi, ako strane úspešnej v celom rozsahu v konaní na povolenie obnovy konania, nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100% voči žalovanému, ktorý úspešný v konaní nebol. Pri určení výšky náhrady trov konania bude súd prvej inštancie vychádzať z predmetu konania v tejto fáze, ktorou je žaloba o povolenie obnovy konania.

94. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).